Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

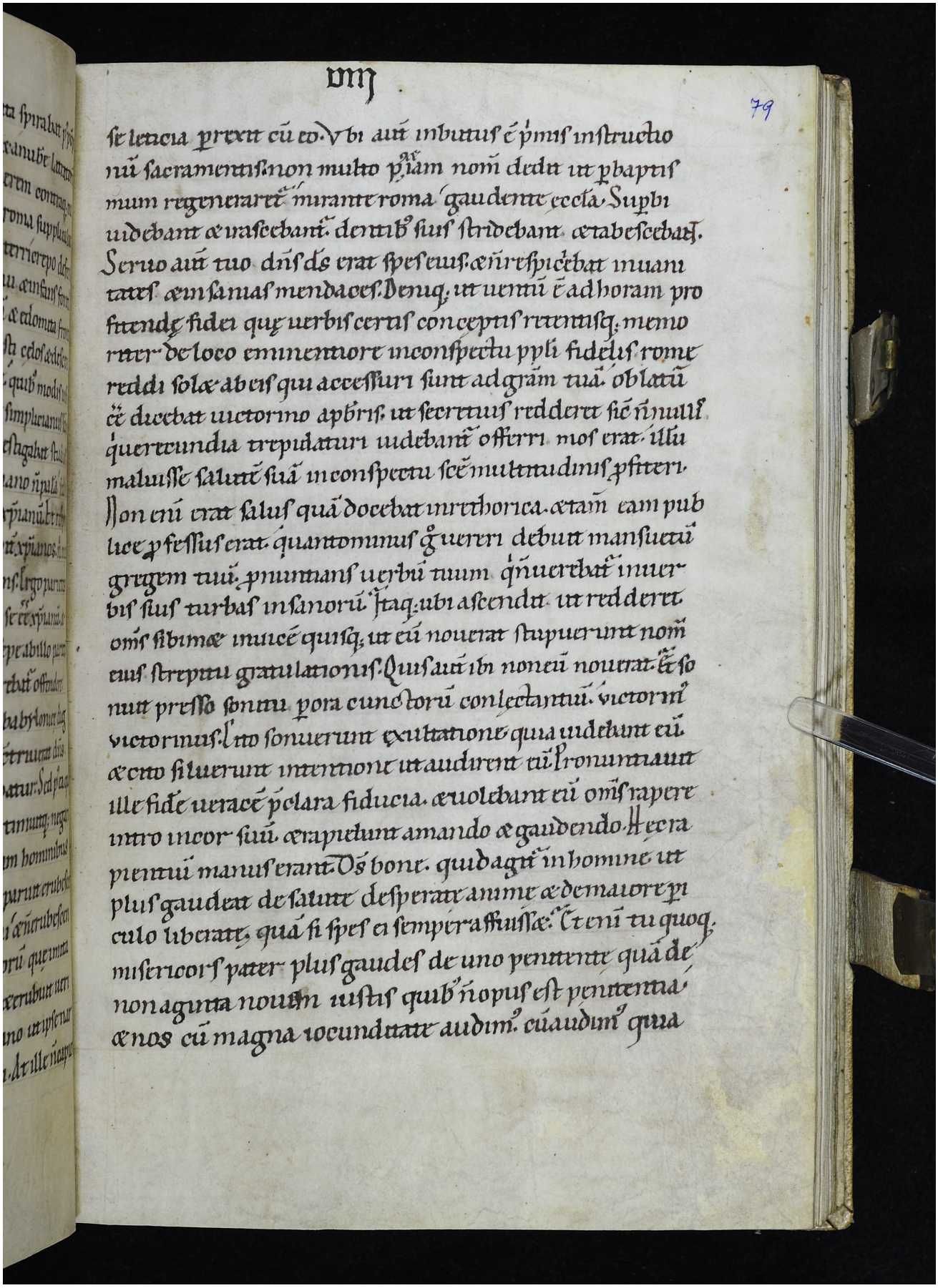

vm

79

se lencia prerit cũ eo. V bi aũt imbutus ẽ p̃mis instructio
nũ sacramentis. non multo p̃ iam nom̃ dedit ut p baptis
mum regenerarẽt ẽ murante roma gaudente ecclã. Supbi
uidebant & inflectebant. dentib̃ suis stridebant. & tabescebat.
Seruo aũt tuo dñs ds erat spes eius. & in respiciebat in uani
tates. & in sanias mendaces. Denuq; ut uentũ ẽ ad horam pro
frendẽ fidei quę uerbis certus conceptis retentisq; memo
rator de loco eminentiore in conspectu ppli fidelis rome
reddi solæ ab eis qui accessuri sunt ad grãm tuã. oblatũ
ẽ dicebat uictorino apr̃is. ut secretius redderet sic ñ nulli
quercundia trepidaturi uidebant̃ offerri. mos erat illu
maluisse salutẽ suã in conspectu scẽ multitudinis p̃fiteri.
Non enĩ erat salus quã docebat in rethorica. & tam eam pub
lice p̃fessus erat. quanto minus q̃ uereri debuit mansuetũ
gregem tuũ. p̃ munitans uerbũ tuum. q̃n uerbã in uer
bis suis turbas insanorũ. ſtaq; ubi ascendit. ut redderet
oms sibimę imicẽ quisq; ut eũ nouerat stupuerunt nom̃
eius strepitu gratulationis. Quis aũt ibi noneũ nouerat. & so
nuit pressio sonitu poena cunctorũ conlectantiũ. victorinũ
victorinus. Leto sonuerunt exultatione quia uidebant eũ.
& cito siluerunt intentione ut audirent eũ. pronuntiantem
illę fidẽ ueracẽ p̃clara fiducia. & uolebant eũ oms rapere
intro in cor suũ. & rapiebant amando & gaudendo. Hę ma
lentiũ manus erant. Ds bone. quid agit in homine ut
plus gaudeat de salute desperata animę & de maiore pi
culo liberatę. quã si spes ea sempera fuisset. & tenũ tu quoq;
misericors pater plus gaudes de uno penitente quã de
nonaginta nouẽ iustis quib̃ ñ opus est penitentia.
& nos cũ magna iocunditate audim̃. cũ audim̃ quia